Dopisi.

Iz Haloz (Popotnik). Potujem že dolgo časa; obrnil sem se od Hrvatskega proti Halozam i. s. šel sem po občini Slatina in videl sam novo uravnano stezo. Mislil sem si: Ja, to je kaj dobrega, nova, lepa steza. Šel sem naprej proti Leskovcu in videl krasno poslopje nove šole. Šel sem tam v neko gostilno, kjer je bilo več mož, ki so se o vsem tem pogovarjali. Neki može je vprašal: Ali ti je znano, kdo je naredil, da se je ta lepa steza po Slatini uresničila? Načelnik okrajnega odbora Ornig se je vozil po Halozah in videl, kako slabo da je. Sklenil je, da se morajo nahitro steze popraviti. — Janža reče: Čast in hvala bodi načelniku Ornigu, Bog ga nam naj še mnogo let ohrani! — Ti, Peter, kako pa to, da je napis na šolskem poslopju samo slovenski, ko se je vendar reklo, da bode v obeh jezikih? — Ja, moj ljubi Štefan, tega je pa župnik kriv; on je nasprotoval, on, ki je toliko pomagal, da se je poslopje stavilo. — Andraž: To ne bode župniku nič pomagalo; mi hočemo tudi nemški napis na naši šoli; saj je tudi okrajni šolski svet tako sklenil. Šola stane nas denarja, mi bodemo plačali, župnik pa nikdar niti vinarja. Mi hočemo tak napis, kakor naša sosedna fara sv. Vida: „Volkschule — Ljudska šola“. Tako mora biti! — Možaki pogovarjali so se tudi o volitvi v Leskovcu. Veselili so se mnogo čez tmago, da sta župnik in Stoklas propadla, da celo Brenčič in Grahar nista mogla nič pomagati in da so šli nasprotniki tako okoli, kakor da bi jih z mokro cunjo potepel. Napravili so rekurz, pa pomagal ne bo nič, razven da so stvar zavlekli za nekaj časa, kar pa nam je jako prijetno. Možje v Leskovcu so poštenjaki, ne dajo se zmotiti, delujejo po svoji dobri zdravi pameti in nočejo biti pod komando klerikalcev. Možje so bili prav veseli in so vzeli tudi mene k mizi. A čas je pretekel; podal sem se dalje; mogoče da tudi kje drugod kaj prijetnega slišim, kèr sem sploh radoveden, kako se po farah godi. Kadar kaj novega slišim in vidim, dragi naš „Štajerc“, ti že naznanim!

Popotnik.

Zakot pri Brežicah. Občinski odbor je v seji 3 XI imenoval gg. Antona Lapuh, Franca Rožman in Martina Šetinc častnim občanom za njih zasluge kot dolgoletni zastopniki pri občini. Gospod Lapuh je že 15 let marljiv in zvest župan, kakor tudi njegov namestnik I, obč. svetovalec g. Rožman. Gosp. Rožman si je veliko prizadeval v blagor občine za zboljšanje občinskih cest in mostov, ter tudi kot načelnik krajnega šolskega sveta ima mnogo zaslug, da so mu občani, ki imajo mogoče šolsko deco, lahko iz srca hvaležni. Živeli gg. častni občani še mnogo let!

V Staršah pri Sv. Janžu d. p. Pogovarjajo se zdaj ljudje vedno o tem kanalu, katerega je dovolilo ministerstvo za električno podjetje. Mnogokrat pride zaradi tega do hudih prepirov. Zdaj, ko je že vse narejeno, nas hodijo hujskati in plavšati, kako bi morali posestniki svoje parcele ceniti. Krivda leži na naših poslancih. Ako bi bilo to podjetje res v našo škodo, kar pametni človek ne verjame, — zakaj nista Brenčič in Pišek to preje preprečila? Pustita nas še zdaj pri miru! Nekateri klerikalci so seveda hudo nahujskani. Tako n. p. tukajšni Grega, ki je hudo zamišljen, kèr mu bodejo njegove dobičkanosne krčovine prekopane, od katerih je vsako leto čisti dobiček vlekel. Ta Grega ne vé, ali je Slovenec ali Nemec, klerikalec ali liberalec, kmet ali želar, pa bo menda „hobštetar“. Meni je očital, da sem „Štajercijanec“. Ja, sem, in sem tudi ponosen, da sem napredni steber. Ti pa moraš poslušati lančni, kako ti naprej žvižgajo. V pričo si Slovenec, v Mariboru Nemec, v poklicu pa slovenski želar, ne pa kmet. Žalostno, ako svoj stan ne poznaš. Priporočal bi ti „Štajerca“, ako bi brati znal. Potem bi menda prilezel celo na županski stolec, kèr že pri soseski tako dobro gospodariš z denarjem. Kaj je z lanskimi računi? Dobro bi bilo, da bi te pri posojilnici za načelnika postavili. Varuj se torej, Grega, da ne prideš na solnce, kèr bi ti se drugače maslo po obrazu cedilo.

Tisti, ki si ga psoval.

Kapela pri Radgoni. Nam dobro poznani mazač, v kateri je še pred kratkim drobtinice pobiral, ki so padale iz farovžkih miz, je postal dopisač „Narodnega lista“. Ta senca pesjega repa želi napraviti nemir med našim ljudstvom. Ker se za to delo kaže in spozna nesposobnega, prosi tukajšnega kaplana g. Franca Stuhec na pomoč. Naše gostilničarje Horvatha, Hausmana in Farica imenuje „nemškutarje“ itd. itd. Pri teh gostilničarjih dopisun najbrž ni dobil ničesar na up; — zato priporoča gostilno „Zid“, katero je bivši mežnar Janko Čirič pogodil edino za dobro. Naša župnija, kakor tudi naše gostilne stojijo ob nemški in ogrski meji. V hiši kjer pelja g. Horvat gostilniški obrt, se to obrt vrši že črez štirideset let. Ta gostilna ne služi samo v postrežbo domačinom ali kakim dosluženim jetnikom, ampak je ta gostilna, kèr stoji ob glavni cesti, kaj rada obiskana od potujočih ljudi vsakega stanu. Zraven tega služi za izlet gospôdi iz bližnje Radgone posebno pa ob letnih časih gostom iz radinskega kopališča, včasi tudi gospodom iz Ogrskega; kratko rečeno: V gostilno g. Horvata zahaja ljudstvo treh narodov. Gostilna g. Horvat, kateri je zmožen treh jezikov v govori in v pisavi, je v vseh ozirih izvrstna in se lahko meri, kar se tiče uljudnosti in postrežbe z marsikaterim hotêlom v mestáh. G. Horvat je obrtnik od pet do glave, ne pozna nobene ošabnosti, je z vsakim človekom prijazen in mu je vsaka politika deveta briga. Če ti dopisunče, misliš, da boš s tvojimi napadi kaj dosegel, tedaj si popolnoma na krivi poti; boljše je za tebe, da pogledaš tvojo umazano perilo. Denar, katerega porabiš za znamke si pa rajši hrani, da si kupiš košček kruha, da ti ne bode treba pri tujih mizah slin cediti. Posebno neumnost delaš s tem, da g. kaplana nagovarjaš k hujskariji; kaplan, kateri je kod vinogradni posestnik pred par leti svojo vino po nemških časnikih ponujal, se z gospodom Horvatom gotovo ne bo hotel spreti, temmanj če bo izvedel, da je g. Horvat to jesen več tisoč hl mošta pri naših posestnikih pokupil in ga v denarje spravil.

Planina (Montpreis). Dne 7. novembra t. l. prinesel je listič „Slov. gospodar“ neki dopis o razsvetljavi trga Planine, v katerem se dopisun pritužuje o egiptovski temi na Planini. Veliko kmetov se je že pritožilo o nerednosti cerkvenih opravil; ako bi gospod župnik napravili litanije ob dveh kakor je bilo to leta in leta, ne bilo bi treba tavati ponoči po Planinskem blatu. Sicer pa gospodu župniku Francu Gartner tema ni tako neljuba, tema v glavi kmetov, katere lahko potem izkorišča, v prid svojega žepa, s tem da mu spravi zadnje zrno iz kašče. Gospod župnik, zahvaliti bi se imeli za temo da vas vsakdo ne vidi, kako pijani se spetikate domu. Pa saj je naš krčmar gospod Pintar tako postrežljiv, da vas pelje domov, kadar se pri njemu napijete, kakor smo že videli. Vsi pijanci so se že poboljšali vsled besed svetega misijona, samo vas se še niso prijele; res trdo kožo imate! Zastopimo vas pa vendar ne, da ne mirujete, ko imate toliko blata na vaši glavi; hudo vas mora srbeti, ker hočete da vas moramo včasi poštriglati. Boste pa zopet objokani hodili po trgu in neljubo vam bo če se boste morali zopet opravičevati pred milostljivim gospodom knezoškofom v Mariboru. Najmanjši dopis v „Gospodarju“ in objavili bodemo vaše nesramnosti in gotove svinjarije iz neke gostilne v Sevnici in še več druzega!

Bitka pri Kirk-Kilisse.

List „Leipziger Neueste Nachrichten“ dobil je stvarno in resnično poročilo o bojih okoli trdnjave Kirk-Kilisse. Kakor znano, bila je v teh bojih turška armada najprve na odločilni način poražena. Poročilo omenjenega lista je spisal neki strežnik bulgarskega „Rdečega križa“ in hočemo čitateljem poglavitne točke objaviti.

Pet dni je trajala bitka pred trdnjavami Kirk-Kilisse. Bulgari so imenitno zmagali. Turški vojaki so deloma ubiti, deloma vjeti ali na begu.

Trdnjava Kirk-Kilisse je bila od Bulgarov popolnoma obkrožena. Glavna taborišča so se nahajala v velikem polukrogu severno mesta od Petra na vzhodu čez Raklico in Karakotje do gore Jundula na vzhodu. Močni vojaški oddelki so stali tudi zahodno od trdnjave pri Seljoli s

Iz vojne.

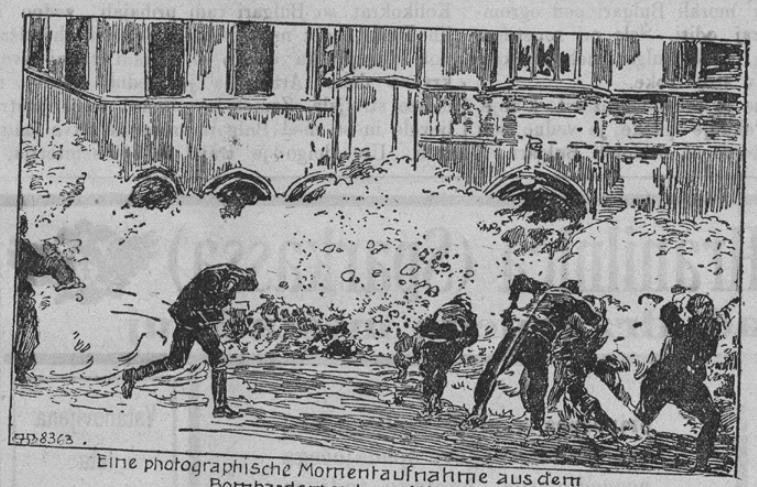

Eine photographische Momentaufnahme aus dem Bombardement von Warna.

Kakor znano, napadla in blokirala je turška mornarica tekom te nesrečne vojske večkrat bulgarsko obrežje. A do resnejših dogodkov je prišlo le pri obstreljevanju bulgarskega pristanišča Varne. Tu so kanoni turških parnikov več oseb ubili. Naša slika kaže prizor iz tega bombardementa. Turška kroglja razpoči na cesti sredi mesta in ubije več oseb. Naša slika je narejena po momentni fotografiji.

Saloniki.

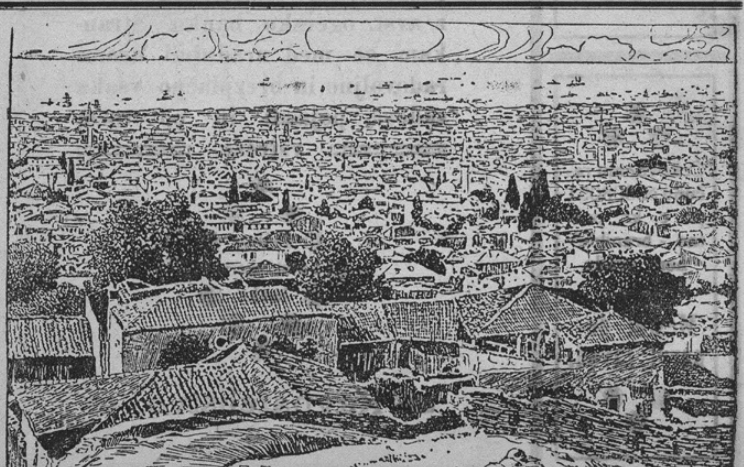

Grška armada je torej premagala in zasedla starodavno mesto Saloniki, kakor poročamo to na drugem mestu. Prinašamo tedaj sliko tega velevažnega pristana. Starodavno mesto Salonìki je glavno mesto vijaleta, ki nosi isto ime. Mesto je za trgovino izredno važno, to pa ravno tako od morske kakor od suhe strani. Od morja pogledano je mesto s svojim gradom in mnogoštevilnim mošejam krasno; ali v bližini je umazano in hudo zanemarjeno. Mesto ima jako veliko spomenikov na stare čase. Prebivalstva je okroglo 105 000 oseb; od teh je 60.000 Judov (Španiolov in Sefardinov), 3000 Frankov; ostalo prebivalstvo pa tvorijo Turki in Grki.